

CONSILIUL LEGISLATIV

Biroul permanent al Senatului

Biroul permanent al Senatului

Bp. 482 / 10.10.2025

507 / 17.11.2025

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și
completarea Legii vânătorii și a protecției fondului
cinegetic nr. 407/2006**

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006 (b482/09.10.2025), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/5630/13.10.2025 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D864/15.10.2025,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerații:

1. Propunerea legislativă are ca obiect completarea art. 31 din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, cu un nou alineat, alin. (2¹), precum și modificarea punctelor 5 și 16 din Anexa nr. I, Secțiunea B, la același act normativ.

Intervențiile legislative vizează, potrivit Expunerii de motive, „(..) o adaptare clară și eficientă a regimului juridic aplicabil acestor specii. Se urmărește modificarea Anexei nr. I la Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, astfel încât perioadele de vânătoare pentru cioara de semănătură și graur să fie «tot timpul anului», fără cote de recoltă. În paralel, se introduce o autorizare specială de vânătoare, individuală sau colectivă, cu valabilitate de 6 sau 12 luni, care permite fermierilor să acționeze rapid și legal, protejând culturile și asigurând trasabilitatea intervențiilor.

Această autorizație specială nu este doar un instrument practic. Ea garantează că orice recoltare a păsărilor se realizează în condiții legale, monitorizate și controlate, respectând Directivei 2009/147/CE privind protecția păsărilor. Astfel, România își consolidează cadrul juridic, evită vulnerabilitatea la contestații și proceduri de infringement și creează un mecanism transparent, care oferă autorităților date concrete pentru raportarea aplicării derogărilor.”.

2. Prin conținutul său normativ, proiectul face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea prevederilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Semnalăm că o propunere legislativă, având obiectul de reglementare similar celui al prezentului proiect, respectiv Legea privind modificarea anexei nr. 1 la Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006 (b405/19.06.2023), a fost transmisă Consiliului Legislativ de către Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/3429/27.06.2023, fiind emis avizul favorabil, cu observații și propuneri, nr. 677/05.07.2023.

Respectiva propunere legislativă a fost respinsă de Senat, la data de 18.10.2023 și este, la momentul avizării prezentului proiect, în procedură legislativă la Camera Deputaților.

5. Analizând conținutul propunerii legislative, în ceea ce privește fondul reglementărilor preconizate, semnalăm că, în integralitatea sa, modalitatea de exprimare a intenției normative nu întrunește exigențele de calitate a unei legi.

Precizăm că, pentru a asigura legislației interne o cât mai bună înțelegere și implicit o aplicare corectă, este esențial ca redactarea acesteia să fie una de calitate. Referitor la acest aspect, menționăm că, potrivit art. 6 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.”.*

Cu privire la aceste aspecte, Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri¹, statuând că **„una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative”** și că **„respectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de constituționalitate prin prisma aplicării art. 1 alin. (5) din Constituție”**.

Totodată, menționăm că, astfel cum a fost dezvoltat în jurisprudența Curții Constituționale², Curtea a reținut că principiul legalității presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor, conducând la caracterul de *lex certa* al normei. Legiuitorului îi revine obligația ca în actul de legiferare, indiferent de domeniul în care își exercită această competență constituțională, să dea dovadă de o atenție sporită în respectarea acestor cerințe, concretizate în claritatea, precizia și predictibilitatea legii³.

Din analiza soluțiilor legislative preconizate, s-a constatat că acestea nu respectă principiul ierarhiei actelor normative, al corelării cu ansamblul reglementărilor interne și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară, **aspecte care încalcă prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție**.

În acest sens, precizăm următoarele:

5.1. Referitor la Expunerea de motive, precizăm că aceasta nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare, prevăzută la **art. 31** din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, neexistând referiri, spre exemplu, la impactul socio-economic, la impactul asupra sistemului juridic, subliniind implicațiile asupra legislației în vigoare, precum și la consultările derulate în vederea elaborării prezentei propuneri.

În al doilea rând, precizăm că din cuprinsul **Expunerii de motive** nu reiese ca soluțiile preconizate să fi fost precedate de o temeinică fundamentare, nefiind respectate prevederile art. 6 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie

¹ A se vedea paragraful 35 din Decizia Curții Constituționale nr. 22/2016 care trimite la Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2015, paragrafele 95 și 96).

² A se vedea, în acest sens, spre exemplu, Decizia nr.193 din 6 aprilie 2022, paragraful 23, Decizia nr.189 din 2 martie 2006, sau Decizia nr.26 din 18 ianuarie 2012.

³ A se vedea Decizia nr.845 din 18 noiembrie 2020, paragraful 92.

temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și **cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară** și cu tratatele internaționale la care România este parte, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului”, aspect dezvoltat la pct. 5.3 din prezentul aviz.

În acest context sunt aplicabile considerentele exprimate în Decizia Curții Constituționale nr. 682 din 27 iunie 2012: „*Lipsa unei fundamentări temeinice a actului normativ în discuție determină, [...], încălcarea prevederilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) [...]*”.

5.2. Menționăm că soluțiile legislative preconizate prin prezentul proiect contravin dispozițiilor **art. 13 lit. a) și c)** din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia „*Actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care: a) proiectul de act normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel, cu care se află în conexiune; (...) c) proiectul de act normativ trebuie să fie corelat cu reglementările comunitare și cu tratatele internaționale la care România este parte.*”.

Analizând ipoteza juridică propusă la **pct. 1 al articolului unic**, semnalăm că, textul *de lege lata* al art. 31 din Legea vânătorii și protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, prevede următoarele:

„Art. 31 (1) *Autorizațiile de vânătoare sunt:*

- a) *individuale;*
- b) *colective.*

(2) *Autorizațiile de vânătoare individuale sau colective sunt documente cu regim special, emise și înseriate de gestionari printr-un sistem informatic, conform modelului și reglementărilor stabilite prin ordin al conducătorului administratorului.*

(3) *Documentele prevăzute la alin. (1) pot fi folosite de gestionari, în condițiile stabilite prin reglementările referitoare la organizarea și practicarea vânătorii.*(...)”.

De asemenea, precizăm că, potrivit prevederilor **art. 4 alin. (1)** din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „*Actele normative se elaborează în funcție de ierarhia lor, de categoria acestora și de autoritatea publică competentă să le adopte.*”.

În consecință, întrucât prin textul propus pentru **art. 31 alin. (2¹)**, se urmărește reglementarea emiterii unei categorii de autorizație cu o valabilitate diferită, extinsă față de restul autorizațiilor de vânătoare, apreciem că ipoteza juridică care se dorește a fi reglementată prin prezenta propunere legislativă nu poate fi promovată **sub forma legii**, ca act juridic al Parlamentului, ci trebuie inclusă în legislația secundară, iar materializarea acestui demers legislativ ar trebui să se realizeze prin adoptarea unui act normativ emis potrivit prevederilor art. 77 teza I din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv un act normativ de modificare a **Regulamentului privind autorizarea, organizarea și practicarea vânătorii aprobat prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 353/2008**, acesta fiind actul normativ care reglementează categoriile de autorizații de vânătoare, formularele, regimul special al acestora, valabilitatea, modalitatea de eliberare și evidență a acestora.

5.3. În ceea ce privește **pct. 2 al articolului unic**, referitor la modificarea **Anexei nr. 1, secțiunea B** din **Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006**, cu modificările și completările ulterioare, prin care se urmărește **extinderea perioadei de vânătoare a ciorii de semănătură (*corvus frugilegus*) și a graurilor (*Sturnus vulgaris*) în toată perioada anului**, invocându-se în susținerea acestei soluții **pagubele semnificative în agricultură cauzate de aceste păsări**, precizăm că, la nivelul dreptului european, prezintă relevanță directă dispozițiile **Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (Versiune codificată)**, norme **transpuse integral** la nivelul legislației naționale de profil⁴, în considerarea **art. 288 din Tratatul de Funcționare a Uniunii Europene (TFUE)**, îndeplinindu-se astfel, obligațiile ce incumbă României, în calitate de stat membru.

Este de semnalat faptul că speciile respective (**cioara de semănătură și graurul**) sunt menționate distinct în cadrul **Anexei II, Partea B din Directiva 2009/147/CE**, al căror regim de vânătoare este reglementat de **prevederile art. 7 alin. (1)**, conform cărora „*Datorită efectivului populației, a distribuției geografice și a ratei de reproducere pe întreg teritoriul Comunității, speciile menționate în anexa II pot face obiectul vânătorii în cadrul legislației naționale. Statele membre se*

⁴ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/NIM/?uri=CELEX:32009L0147>

asigură că vânarea acestor specii nu aduce atingere eforturilor de conservare în aria lor de răspândire”.

Totodată, potrivit dispozițiilor art. 7 alin. (4) din Directivă, *„Statele membre se asigură că practicarea vânătorii, inclusiv a vânătorii cu șoimi, desfășurată conform măsurilor de drept intern în vigoare, respectă principiile de utilizare rațională și de control echilibrat ecologic al speciilor de păsări respective și că această practică este compatibilă cu măsurile ce decurg din articolul 2, cu privire la populațiile acestor specii, în special ale speciilor migratoare. Statele membre se asigură în special că speciile cărora li se aplică legislația privind vânătoarea nu sunt vâdate în perioada de maturizare, nici în diferitele etape de reproducere și de dependență. În cazul speciilor migratoare, statele membre se asigură în special că speciile cărora li se aplică reglementările asupra vânătorii nu sunt vâdate în perioada lor de reproducere sau pe parcursul rutei de întoarcere spre locurile de cuibărire”.*

Este de menționat că, potrivit art. 9 din aceeași Directivă, se pot aplica *derogări de la prevederile de bază*, inclusiv de la cele ale art. 7, specificate mai sus, în cazul *„în care nu există altă soluție satisfăcătoare, din următoarele motive: în interesul siguranței și sănătății publice; securității aeriene; pentru a preveni daune considerabile asupra recoltelor, șeptelului, pădurilor, pescăriilor și apelor ...”.*

Cu precizarea că *speciile de pasări vizate sunt admise pentru a fi vâdate* în România, în considerarea totuși a condițiilor amintite mai sus, specificate în actul juridic european, *este de analizat în ce măsură soluția avansată de către inițiatori privind extinderea perioadei de vânătoare este sau nu compatibilă acestor exigențe ale Uniunii Europene.*

În plus, din perspectiva legislației naționale, potrivit prevederilor art. 26 alin. (1¹) din Legea vânătorii și protecția faunei cinegetice nr. 407/2006, *„(1¹) Perioadele în care se poate practica vânătoarea la păsări, inclusiv cele migratoare, în concordanță cu prevederile art. 33 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, sunt precizate în anexa nr. 1 lit. B”.*

Or, în cuprinsul art. 33 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, se specifică faptul că speciile de păsări prevăzute

frugilegus) cât și graurii (*Sturnus vulgaris*), sunt acceptate la vânătoare, în afara perioadelor de reproducere și creștere a puilor, respectiv în perioada 15 august - 31 ianuarie, fiind astfel imperios necesară corelarea tuturor acestor dispoziții.

Totodată, fără a ne pronunța asupra acestei *chestiuni strict de ordin tehnic*, ce atinge problematica vânătorii **ciorii de semănătură** (*corvus frugilegus*) și a **graurilor** (*Sturnus vulgaris*) **în toată perioada anului**, în vederea respectării dispozițiilor art. 26 alin. (2) și art. 36 alin. (1), propunem **consultarea** autorităților administrative de resort, în speță, a Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor⁵.

*
* *

Față de cele mai sus menționate, apreciem că soluția legislativă preconizată trebuie reconsiderată în totalitate, în vederea respectării dispozițiilor legale, întrucât, în forma prezentată, aceasta nu poate fi promovată.

PRESEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr. 867/07.11.2025

⁵ „Art. 26 (2) În situații de excepție, motivate de menținerea biodiversității faunei sălbatice și de păstrarea echilibrului ecologic, administratorul, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de protecția mediului și autorității naționale sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobă prin ordin restrângerea sau extinderea perioadei de vânătoare la unele specii de interes cinegetic.”.

„Art. 36 (1) Exemplarele din speciile admise la vânătoare, care produc pagube culturilor agricole, silvice sau animalelor domestice, pot fi vâdate și în afara perioadei legale de vânătoare, în condițiile aprobării administratorului.”.